

РЕШЕНИЕ

№ 1137

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Калина Пецова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12325** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от С. В. М. от [населено място] срещу Решение от 04.11.2021г., постановено по НАХД № 8156/2020г. по описа на СРС, с което е потвърден Електронен фиш № 2661543/07.04.2019г. на СГП.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и постановяване на друго, с което ЕФ да бъде отменен.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не изпраща представител за ангажиране на становище по спора.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ, като съобрази приложените по делото доказателства, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от заинтересована страна, при доказана представителна власт и в срок.

Разгледана по същество, се явява и основателна.

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

Предмет на делото е електронен фиш серия К № 2661543 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП, на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 600 лева.

По фактите установил: На 07.04.2019 г., в 12:53 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]до номер 28, се движел лек автомобил с рег. СВ 6438 МС , собственост на [фирма] с представител жалбоподателя М.. Автомобилът е заснет с техническо средство за видеоконтрол TFR1-M, № 614. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Измерената скорост на движение била 97 км. /ч. Ограничението за скоростта на МПС било 50 км/ч. – за населено място. Изготвен е снимков материал. Издаден е обжалваният електронен фиш, връчен жалбоподателя, който в 14 дневен срок не предоставил в СДВР писмена декларация с данни за това, че друго лице е управлявало автомобила и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Горната фактическа обстановка съдът възприел въз основа на събраните по делото писмени и веществени доказателства, които съдът кредитирал изцяло.

От удостоверение № 10.02.4835 от БИМ било видно, че системата за видеоконтрол "TFR1-M" е одобрен тип средство за измерване с валидност до 24.02.2020 г. Видно от протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол № 7-38-18/24.10.2018г., същата е преминала последваща проверка с валидност една година.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът извел: Съгласно чл. 189, ал.4 от ЗДВП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

Съдът приел, че не са допуснати сочените в жалбата процесуални нарушения. Не било нарушено правото на защита на наказаното лице. Приел за несъстоятелни твърденията, че в ел.фиш следва да се впише дата на издаване и длъжностното лице, което го е издало, тъй като в закона липсва такова изискване. Напротив, приел, че е направено описание на нарушението, като е посочено и точното място на извършването му, като и че в приложения снимков материал се съдържат и точни координати.

По възражението относно управлението на автомобила, съдът възприел следното:

Съгласно чл.189, ал.5 ЗДВП, в 14-дневен срок от получаването на ел.фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият

електронен фиш се анулира. В случая, след връчване на фиша и в рамките на законовия срок, не е подадена декларация, в която да се посочи, че е предоставил на друго лице управлението на МПС и да предостави копия на СУМПС и контролен талон на това лице. Подаването на декларация предвижда възможност собственикът/управителят на ЮЛ- собственик на автомобила, да посочи действителния нарушител. Нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДВП е във връзка с чл. 188, ал.1 от ЗДВП , която урежда процедура по установяване на действителния извършител на конкретното нарушение. Като не се възползвал от тази възможност, са налице предпоставките на чл.188, ал.1, изр.2 ЗДВП, според която собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Съгласно чл. 21, ал.1 от ЗДВП, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство , е забранено да превишава визираните в разпоредбата скорости в км/ч., в зависимост от това дали същото се движи в или извън населено място.

Съдът приел, че с поведението си от обективна страна жалбоподателят е извършил нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на , тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 97 км. /ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч., е превишил максимално допустимата скорост с 47 км. /ч.

Съгласно санкционната разпоредба на е предвиденото наказание "глоба" в размер на 600 лева, което е с фиксиран размер и за съда не съществува възможност да го измени.

Така мотивиран, съдът потвърдил оспорения пред него електронен фиш.

Настоящият състав на АССГ намира решението за валидно, допустимо, но неправилно, като постановено при непълно изясняване на релевантни факти. Последното представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, при наличие на служебно начало за изясняване на относими за спора факти и обстоятелства.

На първо място, видно от приложената към делото на СРС преписка от страна на СДВР е видно, че е налице протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система / АТСС/№4332р-13068 от 07.04.2019г., който удостоверява ползването на процесното АТСС, с което е установено нарушението. Видно от данните в същия е, че мястото за контрол, където е поставено средството / системата е [населено място], Околовръстен път, до бензиностанция „Ш.“ – [населено място] с посока на движение от [улица]към [улица]. Мястото, където се твърди, че е установено нарушението именно с АТСС с така представения протокол е [улица]до № 28 с посока на движение от [улица]към [улица].

Следователно, представеното доказателство относно ситуирането на средството за установяване на нарушението изобщо не кореспондира с мястото, където се твърди, че е извършено нарушението. Няма как с монтирано устройство на посоченото в протокола място да бъде установено нарушение, за което се сочи, че е на съвсем различен адрес. Последното следва да бъде проверено от съда, вкл. чрез запитване на СДВР, респ. изискване на съответния протокол, установяващ монтирането на АТСС, именно с което е установено нарушението.

На следващо място, като основателно се възприема възражението, че от приложената справка за собственост на автомобила е видно, че са посочени трима

собственици – [фирма], С. В. М., който е настоящият касатор и Л. А. Т.. С оглед това, липсва яснота как органът е приел, че следва да ангажира отговорността именно на настоящия касатор за управление на автомобила към установения момент.

Последното следва да бъде изяснено от съда чрез изискване на данни и становище от ответника в първоинстационалното производство.

След изясняване на горните обстоятелства едностранно и безпротиворечиво, съдът следва да направи преценка относно това, дали така установените противоречия могат да бъдат преодоляни на фаза съдебно производство, или представляват такива нарушения на процедурата на фаза административнонаказателно производство, че водят до опорочаване на оспорения акт.

По изложените съображения, съдът приема касационната жалба за основателна. Решението на СРС следва да бъде отменено, а делото върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав, при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.2, т.1 и т.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.11.2021г., постановено по НАХД № 8156/2020г. по описа на СРС, с което е потвърден Електронен фиш № 2661543/07.04.2019г. на СДВР.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на СРС от друг състав, при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: